

LES ENTITATS DE CUSTÒDIA DEL TERRITORI I LA RESTAURACIÓ D'HÀBITATS NATURALS

WORKSHOP

07/02/2015

CIEF - BANC DE LLAVORS FORESTALS (CITMA -GVA)
Avda. Comarques del País Valencià 114
46930 Quart de Poblet - València

- 9:30 Recepció i café de benvinguda
- 9:45 Presentació de la jornada, del projecte Ecoplantmed i del Centre per a la Investigació i Experimentació Forestal (CIEF)
- 10:00 Accions d'Entitats de Custòdia del Territori: Fundació Limne, Acció Ecologista Agró, Colla Ecologista L'Arrel, Aixortà TF i La Codolla
- 11:15 Pausa café
- 11:45 Nuclis de dispersió i reclam: un model de metodologia transferible. Pablo Ferrer (CIEF/VAERSA)
- 12:15 Col·loqui: El paper de les entitats de custòdia del territori en la restauració d'hàbitats naturals; identificació de necessitats, oportunitats, dificultats, reptes, beneficis, etc.
- 13:30 Visita a les instal·lacions del CIEF
- 14:30 Dinar de germanor

Taller adreçat a entitats de custòdia del territori, voluntariats ambientals i qualsevol persona involucrada en la gestió del medi natural.

Assistència lliure amb inscripció prèvia. Aforament limitat.

Més informació i inscripcions: project.cief@gva.es o Tel: 961920300

Com aconseguir un tapet
verd i no acabar xirivia

1989-2014
25è. ANIVERSARI

RESTAURACIONS FORESTALS

1989-2014

25è. ANIVERSARI

ESQUEMA PRESENTACIÓ

1. Consideracions prèvies.
2. Colla Ecologista l'Arrel.Història. Línies de treball.
3. Restauració ecològica: +Biodiversitat +Resiliència.
4. Divulgació.
5. Àrees periurbanes.
6. "L'homme qui plantait des arbres" Jean Giono.
7. Custòdia del territori.
8. Campanya de reforestacions 2013-2014.
9. Esforç col·lectiu.
10. Més informació.
11. Problemes. Dificultats.
12. Administració.

1. CONSIDERACIONS PRÈVIES

1. Joseph Cavanilles / Miquel Bosch i Julià

2. Ricardo Almenar. “EL BOSC PROTECTOR”

3. Carles Arnal. COORDINADORA PER LA DEFENSA DEL BOSC

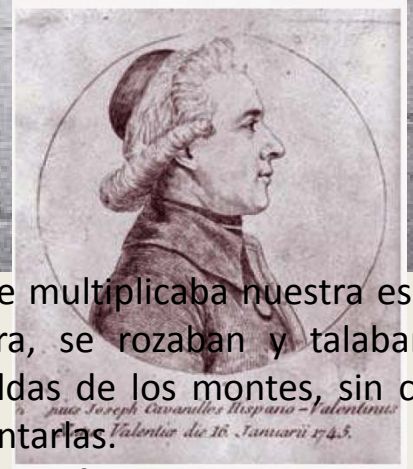
1.1 D'ON VENIM

1864
RIUADA DE
SANT CARLES

Memòria de Bosch i Juliá
de 1864 es produeix una inundació del riu Xúquer que va afectar les comarques afectades, però especialment, a La Ribera. Per això, l'enginyer de l'època, D. Juliá (8) qui va posar en evidència el paper de les muntanyes i les falques avingudes i va denunciar el seu estat lamentable.

el indica: "Si no se detiene la destrucción de los montes de cu...
"Conviene repetir mil y mil veces que ordinariamente el monte ha sido transformado en un desierto"

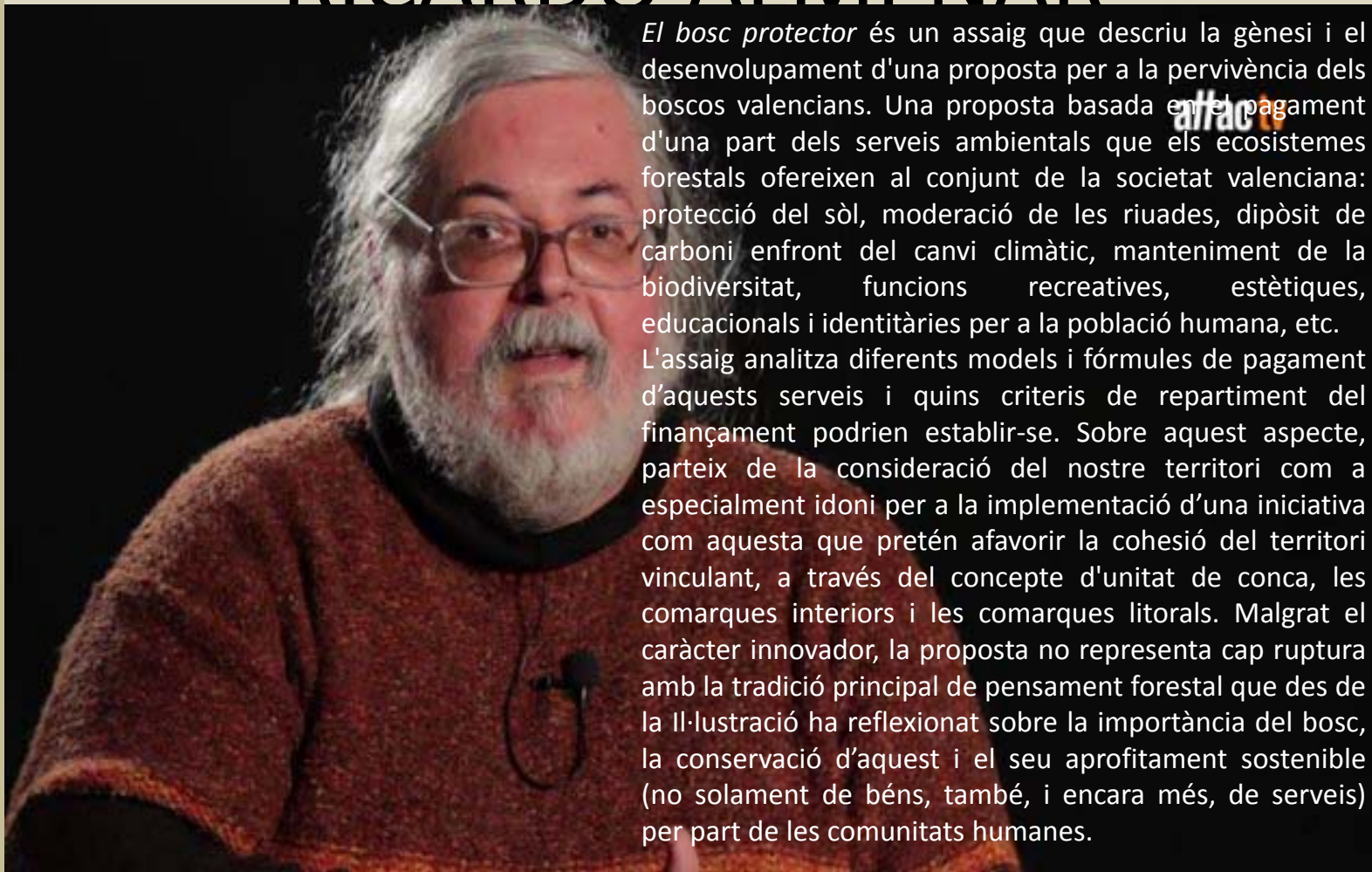

se se multiplicaba nuestra especie de altura, se rozaban y talaban los falques de los montes, sin cuidar jamas de replantarlas. Y no hallando al fin bastante leña en los retoños, arrancaron hasta las raíces. Los pastores las más veces para lograr mejores pastos, y algunas por malicia, quemaban y destruian en una noche los vegetales".

1. 2 “El bosc protector”

RICARDO ALMENAR

El bosc protector és un assaig que descriu la gènesi i el desenvolupament d'una proposta per a la pervivència dels boscos valencians. Una proposta basada en el pagament d'una part dels serveis ambientals que els ecosistemes forestals ofereixen al conjunt de la societat valenciana: protecció del sòl, moderació de les riudes, dipòsit de carboni enfront del canvi climàtic, manteniment de la biodiversitat, funcions recreatives, estètiques, educacionals i identitàries per a la població humana, etc. L'assaig analitza diferents models i fórmules de pagament d'aquests serveis i quins criteris de repartiment del finançament podrien establir-se. Sobre aquest aspecte, parteix de la consideració del nostre territori com a especialment idoni per a la implementació d'una iniciativa com aquesta que pretén afavorir la cohesió del territori vinculant, a través del concepte d'unitat de conca, les comarques interiors i les comarques litorals. Malgrat el caràcter innovador, la proposta no representa cap ruptura amb la tradició principal de pensament forestal que des de la Il·lustració ha reflexionat sobre la importància del bosc, la conservació d'aquest i el seu aprofitament sostenible (no solament de béns, també, i encara més, de serveis) per part de les comunitats humanes.

1989-2014

25è. ANIVERSARI

1.3 CARLES ARNAL

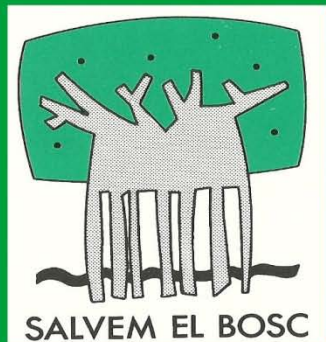
COORDINADORA PER LA DEFENSA DEL BOSC

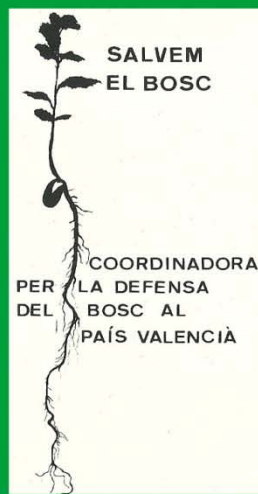
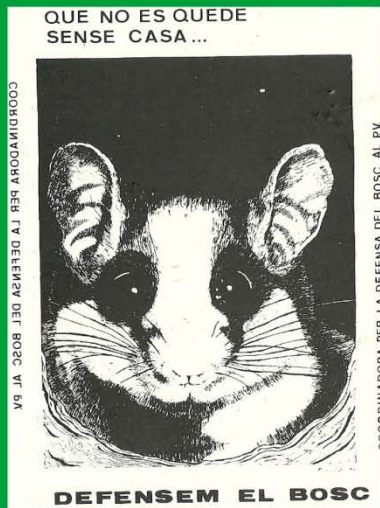
1989-2014

25è. ANIVERSARI

SALVEM EL BOSC

**COORDINADORA
PER LA DEFENSA
DEL BOSC
AL PAÍS VALENCIÀ**

2. COLLA ECOLOGISTA L'ARREL

1989: Grup d'Escoltes Màfeking-167 d'Ontinyent.

1990: Colla Ecologista Capità Cap de Canoa.

1992: Centre Excursionista d'Ontinyent.

1995: Registre d'Associacions de València.

2.1 LÍNIES DE TREBALL

1989-2014

25è. ANIVERSARI

3. RESTAURACIÓ ECOLÒGICA

**Assistir a la recuperació dels sistemes naturals
que han estat degradats, danyats o destruïts.**
*(Societat Internacional per la Restauració
Ecològica)*

3.1 + BIODIVERSITAT

"Juniperus phoenicea" Savina negra

"Crataegus monogyna" Gargüeller

"Sorbus aria" Moixera

"Prunus spinosa" Aranyoner

"Fraxinus ornus" Fraixe de flor

"Viburnum tinus" Marfull

"Taxus baccata" Teix

"Quercus faginea" Roure o Gal-ler

"Buxus sempervirens" Bouc

"Acer opalus ssp. granatense" Auro

"Rosa canina" Roser

"Quercus ilex" Carrasca

"Sorbus domestica" Servera

"Arbutus unedo" Arbocer

"Quercus ilex" Carrasca

3.2 + RESILIÈNCIA

1989-2014

25è. ANIVERSARI

3.3 VIVER FORESTAL

1989-2014

25è. ANIVERSARI

3.4 ESTRATÈGIA

EL BOSC ES RESTAURA PER ELL MATEIX

Donem-li una mà al bosc.
Història sobre com aconseguir un tapet verd i no acabar xirivía.

FINALITAT

Reintroducció d'espècies vegetals que pràcticament han desaparegut o es troben presents de forma testimonial.

PRINCIPIS

- Respecte per la vegetació prèvia
- El bosc no està format només per arbres
- Lluita contra els monocultius

arrel-ecologista.blogspot.com
colla.ecologista.arrel@gmail.com

21
ANYS DE DEDICACIÓ
+20.000
PLANÇONS AL VIVER
+8.000
ARBRES PLANTATS

3.5 FACILITACIÓ

3.5.1 ZOOCORIA

3.6 PROCEDIMENTS

DISSENY

Elecció d'espècies.

PLANIFICACIÓ

1. **Temporització**
2. **Recollida de llavors.**
3. **QUALITAT.**
4. **Ferramentes.**
5. **Realització dels clots.**
6. **Mides i orientació.**

EXECUCIÓ

1. **Plantar en profunditat.**
2. **Encoixinat.**

3.7 BASE CIENTÍFICA

“El ecosistema perfecto”
CIEF

“Reforestación”
Universidad de Jaén

11/12/11

levante-emv.com

El Mercantil Valenciano

Comunitat Valenciana

ACTUALIDAD DEPORTES OPINIÓN ECONOMÍA SENTIR OCEJO SEMANALES PARTICIPACIÓN SERVICIOS

C. Valenciana Valencian Comarca Catala Panorama Sucesos Internacional España Sociedad Cultura Documentos **11 de octubre 2011**

Levante-EMV.com - Comunitat Valenciana

El ecosistema perfecto

Medio Ambiente experimenta en espacios protegidos nuevos métodos de repoblación forestal

Desde el siglo XX, la Administración ha gastado ingentes recursos en repoblar la masa forestal perdida por la expansión agrícola, el pastoreo, la explotación maderera y los incendios. Ahora España es el país de Europa con más superficie forestal, pero falta un plus de calidad. Es necesario buscar árboles y plantas de adaptación si es posible sin grandes gastos ni las lúbricas promesas de un jardín. La respuesta está en la propia naturaleza.

JOSÉ B. BIERRA, VALENCIA España acumula 27,5 millones de hectáreas de zonas forestales, más de la mitad de su territorio. La mayoría es, sin embargo, zona arbolada y matorral donde el igual que ocurre en la Comunitat Valenciana con el Píñol hispano, es existe una especie dominante, muy poca diversidad de vegeta y una enorme «fidelidad» que hace de estos ecosistemas víctimas fáciles de los incendios o las plagas.

El Centro para la Investigación y la Experimentación Forestal (CIEF) de la Conselleria de Infraestructuras, Territorio y Medio Ambiente proyecta llevar a la realidad y comparar pequeñas áreas forestales que alberguen especies tan exóticas como el tejo y el quejigo siberianos, como principal instrumento, en los procesos presentes en la propia naturaleza: sin «mantenimiento» y altamente eficaces.

Toni Masot, director del banco de semillas del CIEF, explica que en el ámbito forestal la Comunitat Valenciana es «un desierto» del abandono que provoca a finales de los noventa «el fin de la gran formación vegetal dominada por muy pocas especies y altas densidades de pines en las que no hay lugar para otras especies y donde el proceso de regeneración natural es muy lento». La sucesión hacia estados más maduros de la vegetación no avanza o lo hace con las lentitud que antes lleva un incendio forestal y corta de raíz un proceso que en el mejor de los casos se renueva con una regeneración natural que da como resultado una nueva atmósfera de pines. Es como un bucle eterno que que nunca termina», explica Masot.

El CIEF quiere romper esta inercia mediante el proyecto denominado «Creación de nichos de dispersión y reclamo» con el que pretende introducir o reforzar la presencia de determinadas especies arbóreas y arbustivas de carácter semi-arbustivo.

El proyecto, que recoge lo mejor de las investigaciones realizadas en especies matorrales y fanerógamas desarrolladas por el Centro de Estudios Ambientales del Mediterráneo y el Centro de Investigaciones sobre Desertificación del Centro Superior de Investigaciones Científicas, respectivamente, va más allá de una repoblación que en el caso de estas especies, las exóticas, está considerada muchas veces al fracaso, «lo que hacemos es introducir especies que resultan claves para la dinámica autónoma del ecosistema. Intervenciones, sí, pero a partir de ahí el trabajo es de los ecosistemas que generan».

El secreto está en incrementar la interacción entre las especies mediante la introducción de plantas «clítradoras» que favorecen determinados procesos. Hay especies muy delicadas que necesitan sombra mientras otras dependen de la luz que deben pasar los años. Resulta interesante, según la hipótesis, crear un agente forestal con sombra justa a la planta cuando hay especies que pueden hacer esta función. Además, a veces es necesario proteger los rebrotes de ganado, para lo que algunas especies acortan su propia estrategia con insectos o dispersores exóticos. Y deben ser capaces de rebrotar después de incendio para que el complejo entramado no se venga abajo si se llamas destruyen el bosque.

Muchas de las especies elegidas son capaces de «ayudar» a los pines, aportan foros que llevan a abejas que polinizan; tallos que sirven a las aves, que refugio a su vez de semillas de otros lugares, facilitan la germinación y la dispersión de especies... y así, interacción tras interacción, hasta alcanzar un ecosistema perfecto.

El resultado de este complejo entramado que se experimenta ya en el parque natural de Chera-dol de Chera está acelerando la transformación hacia ecosistemas locales más maduros y también mejor adaptados al cambio climático.

Animación Social
Fórum de Monjes
Sesio con què s'ha negociat Conada el R.A.J. on 16 de octubre [info@monjes.com](#)
¿Deputat de Còrdova?
Clasificar Benavente y Liria Basa Jóvenes Estudiantes [jueban@cfre.com](#) [Donaire@cfre.com](#)
Empresario, Desplazado.

levante-emv.com/comunitat-valenciana/2011/12/05/.../862351.html

Panorama

Reforestación

Nuevos modelos basados en la dinámica de la vegetación

Ecología

La restauración ecológica se define como el proceso de ayudar al restablecimiento de un ecosistema que ha sido degradado, dañado o destruido (se considera que un ecosistema se ha recuperado cuando éste puede mantener su composición de especies, estructura espacial y procesos dinámicos). Por tanto, la restauración de la vegetación no consiste en una mera consecución de un dosel forestal integrado por una o pocas especies (matillero o no), como se observa en algunos espacios protegidos, sino en engrasarse el elenco de especies nativas de una forma que renere el modelo que estas se ensamblan, en el espacio y el tiempo, en las comunidades naturales.

Ampliándose durante mucho tiempo por biólogos, naturalistas y ecólogos, hoy es este un objetivo realista. La ciudad y las administraciones ven la restauración no solo con fines positivos, los valores naturales, ambiente ecológico rebota el mayor porcentaje en el nuevo milenio. Nos hallamos, tanto, ante un escenario en el que la colaboración entre la ecología y las ciencias forestales.

Estos ideas resultan fundamentales en las visiones modernas de restauración ecológica de la vegetación: sucesión de la vegetación, balance de interacciones entre plantas en la sucesión y heterogeneidad y dinámica del paisaje.

Restauración ecológica
La sucesión ecológica describe el patrón espacial y temporal de recambio natural.

En nuestros estudios de reforestación en la Sierra Jareña de Cazorla empleamos modelos markovianos. Estos modelos matemáticos permiten estudiar el cambio temporal de sistemas que dependen de fenómenos aleatorios. Nuestro sistema correspondió a un conjunto de especies vegetales cuya abundancia local cambia con el tiempo debido al recambio natural de individuos de unas especies («nativas») por otras («facilitadas»). Dado que la probabilidad del recambio depende de factores como la madurez de la planta, el cambio temporal global del sistema entraña cierta aleatoriedad.

Mediante esos modelos hemos demostrado que, en condiciones poco subóptimas de montaña mediterránea, la frecuencia de plantas jóvenes facilitadas muestra una correlación positiva con la probabilidad de que se desmenuen una sucesión secundaria que lleva espontáneamente a la formación de comunidades maduras. Por el contrario, la ausencia de juveniles facilitados significa un escape en la sucesión secundaria y la superpredación de una vegetación pionera herbílica (que necesita una gran exposición de las solas) de poquísimos pines.

El pastoreo controlado y la escasa dispersión de semillas de especies arbóreas guardan en estas zonas relación con el colapso de la sucesión secundaria. Este ejemplo ilustra el modo en que estas herramientas de modelización sirven para evaluar el grado de intervención necesaria en zonas que queremos restaurar, por ejemplo, mediante la identificación de las áreas que pueden progresar por sí mismas hacia una vegetación madura y lan

INVESTIGACIÓN Y CIENCIA, febrero 2011

3.8 S'HA D'ESTUDIAR

...AVUI ÉS UN ROURE.

1989-2014

25è. ANIVERSARI

...I UNA CARRASCA.

1989-2014

25è. ANIVERSARI

EL BOSC ES TANCA A POC A POC

1989-2014

25è. ANIVERSARI

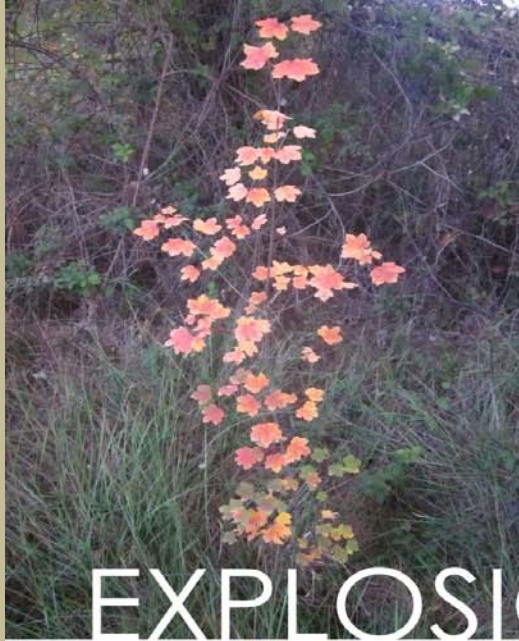
RECUPEREM ELS COLORS PERDUTS

1989-2014

25è. ANIVERSARI

TARDOR

EXPLOSIÓ DE SENSACIONS

TARDOR

1989-2014

25è. ANIVERSARI

TARDOR

1989-2014

25è. ANIVERSARI

RESTAURANTS “ESTRELLA MICHELIN” PER A LA FAUNA

1989-2014

25è. ANIVERSARI

RESTAURANTS "ESTRELLA MICHELIN" PER A LA FAUNA

1989-2014

25è. ANIVERSARI

VENT D'ESPERANÇA

1989-2014

25è. ANIVERSARI

3.9 RECUPERACIÓ DEL TEIX

3.9 RECUPERACIÓ DEL TEIX

UN ARBRE INSÒLIT I MISTERIÓS: LA TEIXERA DE LA SEIX (Teresa Barcala)

Enclaustrat al cost de les muntanyes peninsulars de l'Orient d'Ontinyent, trobem el que queda de la casa la Seix, viciosa membra de les ruïnes de la casa de desdichats dels desgraciats d'Ontinyent. La teixera del veïnat més d'un tres metres, trobem en la memòria dels que al començament dels anys de "la seixera". L'arbre viu amb l'any 1978, quan va morir a conseqüència de la desgràcia trobada que seguit any va començar gran part del poble de Fontelles i Vallada. Una vegada més el mal de foc, intencional i per negligència, torna a ser el causant de la ruïna del nostre patrimoni cultural i natural, des que s'incendià la vida d'un dels arbres més fascinants dels que hem habitar mai les nostres muntanyes.

Desemparat sense cura, ni més no, el central de poder començar part de l'abandonament sense tenir que en resta. L'arbre va quedar en el més solitari dels desgraciats d'Ontinyent que el va viure. L'abandonament, durant les últimes dècades d'abandonament del territori ha passat desapercebuda per a la majoria dels ontinyentins i passants que habitar-hi han trobat un arbre, ja que l'arbre estava completament aïllat dels altres arbres i muntanyes i muntanyes que arborien la zona, de manera que no podia ser identificat. De fet, no s'ha trobat referència de l'abandonament del territori, ha estat gràcies a la memòria dels antics mestres que van viure a la casa que ha estat possible salvar la situació de l'arbre i recuperar la memòria d'aquest singular exemplar.

L'arbre té una gran dimensió circumferencial per a una espècie de creixement molt lent. De fet, la casa que queda vivia encara entre 100 cm de perímetre de, sense afegir als que el començament, una part del seu origen de l'arbrós. Així, com es pot veure de les fotografies antigues, la casa dels antics mestres estava en una gran altura i la casa actual, mentre que la segona planta és al voltant dels vint metres de diàmetre.

Angeles Giménez Torral, que va viure a la finca entre els anys 20 i 30 del segle XX, ens aporta un testimoni valuós. Com que l'arbre, que creixia llavors, estava sense desenvolupar, oferia una espècie i forma única, i que va estar gran part del 27 de desembre de l'any 1928, dia en que la família i el seu "foc" li va donar nom. El seu desenvolupament dels anys, ha fet que el seu creixement s'apreciï actualment sense de ser una excepció d'aquella finca, ja que no s'afavoria per a sempre als canvis següents. Tot i així, seria per sempre va recuperar un aspecte devent.

Angeles Vidal Herrer va viure a la Seix durant la seva infància. Segons para, Roberto Vidal Coll, el fill Roberto de la Seix, va començar la casa l'any 1918 i la va acabar l'any 1928. Després hi, la Srta. Antonia recorda que, amb els seus fills, l'arbre que la seixera

1989-2014
25è. ANIVERSARI

*Roberto el de la Seix i la seua filla als anys quaranta.
Foto: Arxiu Municipal d'Ontinyent*

3.10 SILVICULTURA

1989-2014

25è. ANIVERSARI

3.11 RECURSOS

DESPESES ESTIMADES
500.000 ptas (1994)
250.000 ptas (±1998)
3.500 € (últims 5 anys)
+ _____
8.000 € (aprox.)

Parroquia de Santa Maria

4. DIVULGACIÓ. VISITES

1989-2014

25è. ANIVERSARI

4. DIVULGACIÓ. PREMSA ESCRITA

DOMINGO, 3 DE FEBRERO DE 2013

Opinión y participación

LES PERSONETES QUE PLANTEN ARBRES

Ferran Gandía Navarro

Colla ecologista l'Arrel

Terra crítica

L'escritor provençal del segle passat **Jean Giono** (1895-1970), sensible de la realitat que l'envoltava a Manosque, en la ribera del riu Durance, retratà fidelment una terra que estimava, però que patia una forta desforestació. En *L'homme qui plantait des arbres* (1953), narra la història d'un personatge que consagra la seua existència a plantar arbres.

En 1990, a Ontinyent, uns adolescents del Grup d'Escoltes Mafeking 167 es proposaren fer realitat aquella història de ficció. Un grupet de xicotets Etzeard Bouffier (el protagonista del relat) que es negaven a romandre passius davant la degradació progressiva de l'entorn. Apostaren per la promoció dels boscos autòctons i, en la consecució d'aquell somni, tingueren la sort de poder gaudir de l'amistat, del coneixement adquirir a través de l'experiència, i com no, els ajudà també a créixer. S'acabava de sembrar la llavor que donaria pas a la Colla ecologista l'Arrel.

El projecte de restauració forestal incloïa la gestió d'un viver que va ser possible gràcies a una modesta ajuda de l'ajuntament i, posteriorment, a l'Obra Social de Caixa Ontinyent. Amb la pràc-

tica i el mètode de prova-erros, es perfilà el treball al planter, així com el disseny de les restauracions. Aquestes es basen en una estratègia de creació de nuclis de dispersió i reclam, que amb l'ajuda de la fauna, serviran de potents focus de dispersió de llavors en el futur. Això és, es creen illes d'alta diversitat d'extensió reduïda, esperant que amb la maduresa d'arbres i arbusts, els seus fruits siguin dispersats i colonitzen les zones adjacents; es multiplica així, l'esforç original.

Les restauracions de l'Arrel estan basades en tres principis que són el respecte per la vegetació prèvia, el bosc no està format només per arbres i la lluita contra els monocultius. S'hi observa un acostament a la natura amb humilitat, conscients de la capacitat limitada dels humans. Per això, és precís conèixer els processos naturals de successió per facilitar-los, i entendre'ls en ordre a esbrinar la millor manera d'acompanyar-los, en un veritable exercici de còpia i pega; copiem el comportament dels sistemes naturals i ho apliquem en el disseny de les nostres accions. I com a referència última que ho regeix tot: l'augment de la resiliència del sistema.

Quan els processos es dilaten molt en el temps, com són els de regeneració de forests, la paciència, el treball a mig-llarg termini i la tenacitat, són fonamentals. Només un esforç continuat pot proporcionar fruits i, malgrat tot, els nuclis generats comencen a

disposar de fruits a hores d'ara. Així que, en el futur pròxim, comprovarem si es produeix la dispersió de llavors. Al mateix temps, el bosc mediterrani recupera els colors perduts i com, si del millor pintor es tractés, la tardor pinta els rojos, grocs i violetes d'aurons, freixes de flor, roures i arnyoners, entre altres.

El treball es realitza per l'acció del voluntariat i, per ampliar el potencial del col·lectiu, es cerquen sinergies amb altres entitats com ara, escoles infantils, col·legis, instituts, associacions de tot tipus, o fins inclús, empreses a través de la fórmula RSC, sense l'ajuda dels quals, no haguera estat possible

aquest esforç col·lectiu. I noves ferramentes de gestió, com la custòdia del territori, ens obri un ampli ventall de possibilitats d'acció.

La superació dels problemes d'un món complex, requereix l'aplicació de solucions, lògicament, complexes. Assistent a intervencions ridícules, motivades per una política de simple aparador; realitzar reforestacions en zones calcinades, quan la totalitat dels experts coincideixen en la necessitat d'esperar la regeneració natural; promoure l'ús dels ramats per a regenerar les zones cremades; o permetre l'extracció de fusta cremada a autèntics espècimens de rapinya, sense valorar els estudis científics que ho desaconsellen, són exemples del quefer quotidià científic de les nostres administracions públiques.

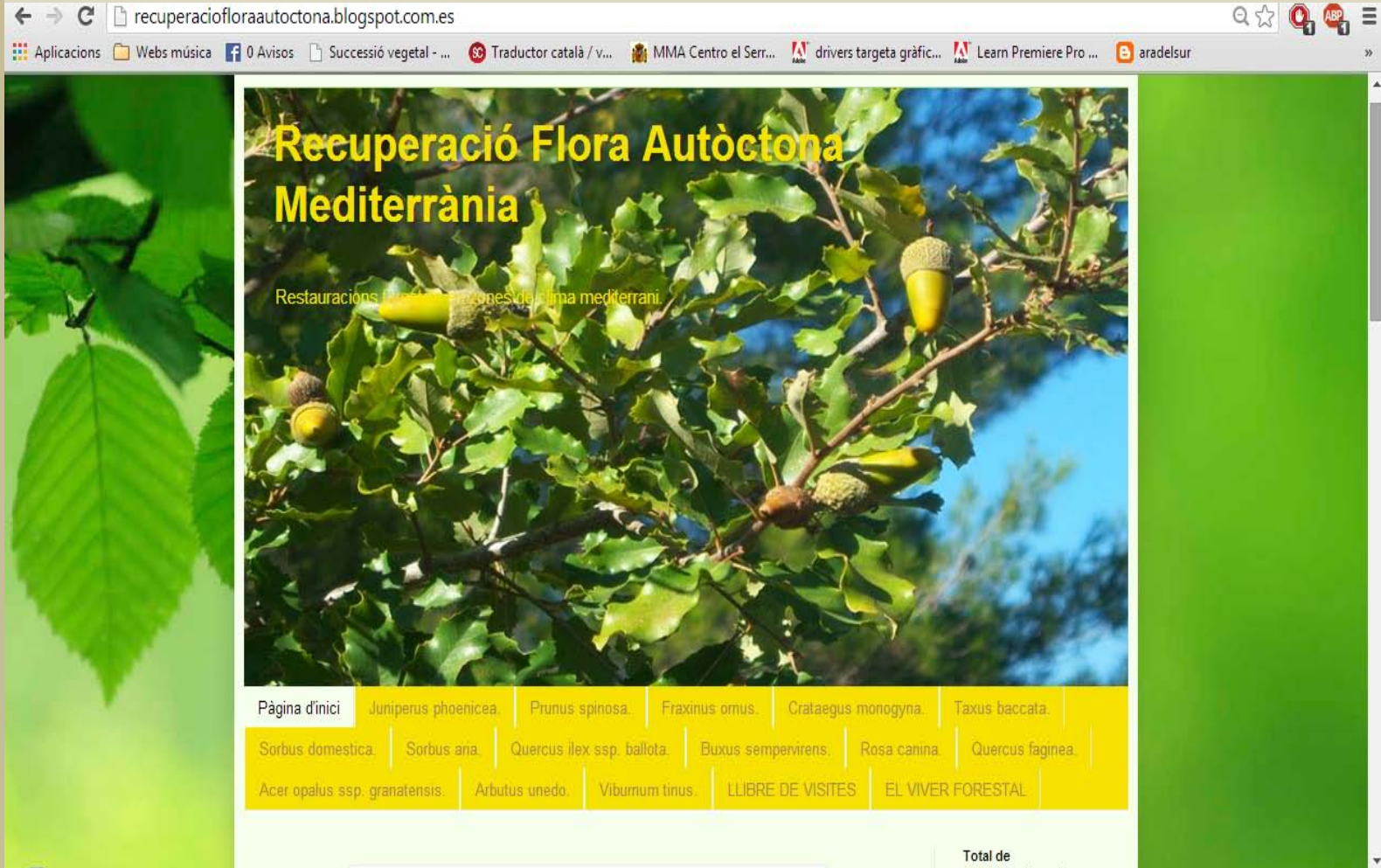
Més de 20.000 plançons produïts i uns 10.000 plantats, amb arbres que arriben als 7 metres d'alçada, són el llegat que deixa aquest projecte de restauració forestal. Avui en dia, l'Arrel desenvolupa també la seua activitat en altres camps. La gestió d'horts, l'educació ambiental, la defensa del territori i l'organització de conferències o fires diverses, formen part de la funció social d'aquesta entitat modesta. Res ens faria més feliços que el saber que aquesta experiència arribés a servir de model per a altra gent. Recordem també homenatge a aquells col·lectius i individus dedicats a la plantació d'arbres i arbusts, que guen. Seguim endavant.

1989-2014

25è. ANIVERSARI

4. DIVULGACIÓ. BLOC

The image shows a screenshot of a web browser displaying a blog page. The browser's address bar shows the URL recuperaciofloraautoctona.blogspot.com.es. The page features a large photograph of oak leaves and acorns. The main title is "Recuperació Flora Autòctona Mediterrània" in yellow text. Below the title, there is a subtitle: "Restauracions i recuperacions de flora autòctona de clima mediterrani." At the bottom of the page, there is a navigation menu with several links: "Pàgina d'inici", "Juniperus phoenicea", "Prunus spinosa", "Fraxinus ornus", "Crataegus monogyna", "Taxus baccata", "Sorbus domestica", "Sorbus aria", "Quercus ilex ssp. ballota", "Buxus sempervirens", "Rosa canina", "Quercus faginea", "Acer opalus ssp. granatensis", "Arbutus unedo", "Viburnum tinus", "LLIBRE DE VISITES", and "EL VIVER FORESTAL".

← → ↻ recuperaciofloraautoctona.blogspot.com.es 🔍 ☆ 📧 📧 📧 📧 📧

📄 Aplicacions 📁 Webs música 📘 0 Avisos 📄 Successió vegetal - ... 🌐 Traductor català / v... 🏠 MMA Centro el Serr... 🖨 drivers targeta gràfic... 🎓 Learn Premiere Pro ... 📄 aradelsur

Recuperació Flora Autòctona Mediterrània

Restauracions i recuperacions de flora autòctona de clima mediterrani.

Pàgina d'inici Juniperus phoenicea Prunus spinosa Fraxinus ornus Crataegus monogyna Taxus baccata Sorbus domestica Sorbus aria Quercus ilex ssp. ballota Buxus sempervirens Rosa canina Quercus faginea Acer opalus ssp. granatensis Arbutus unedo Viburnum tinus LLIBRE DE VISITES EL VIVER FORESTAL

Total de

1989-2014

25è. ANIVERSARI

4. DIVULGACIÓ. XERRADES

4. DIVULGACIÓ. TV

1989-2014

25è. ANIVERSARI

5. ÀREES PERIURBANES

1989-2014

25è. ANIVERSARI

5. ÀREES PERIURBANES

1989-2014

25è. ANIVERSARI

5. ÀREES PERIURBANES

ZONA D'ACTUACIÓ **POU CLAR SENDA ALBA (ONTINYENT)** Actuacions en zones periurbanes. Millorem l'entorn més pròxim

		DATOS IDENTIFICATIVOS SIGPAC	
		Provincia: AL HUELVA Municipio: 186 - ONTINYENT Alquería: 0 Zona: 0 Parcelas: 433	
Coordenadas UTM del área: Fecha de validación de la foto del territorio de la parcela: 06/02/12 Fecha de la cartografía Caballería (C): 05/06/2011	Fecha de validación de la foto del territorio de la parcela: 06/02/12 Fecha de la cartografía Caballería (C): 05/06/2011		
N. TOTAL: 100000 N. ACTUAL: 100000 DATUM: UTM ESCALA: 1:1500	Fecha de impresión: 30/10/2013 Estado aproximado de impresión: 1:1500		

Zona ejecutada en 2003

VERSÍO Octubre 2013
PÁGINA 1

ZONA D'ACTUACIÓ **EL CARRIL (ONTINYENT)** Actuacions en zones periurbanes. Millorem l'entorn més pròxim

		DATOS IDENTIFICATIVOS SIGPAC	
		Provincia: AL HUELVA Municipio: 186 - ONTINYENT Alquería: 0 Zona: 0 Parcelas: 240	
Coordenadas UTM del área: Fecha de validación de la foto del territorio de la parcela: 06/02/12 Fecha de la cartografía Caballería (C): 05/06/2011	Fecha de validación de la foto del territorio de la parcela: 06/02/12 Fecha de la cartografía Caballería (C): 05/06/2011		
N. TOTAL: 100000 N. ACTUAL: 100000 DATUM: UTM ESCALA: 1:1500	Fecha de impresión: 30/10/2013 Estado aproximado de impresión: 1:1500		

Zona ejecutada en 2013

VERSÍO Octubre 2013
PÁGINA 1

ZONA D'ACTUACIÓ **LA PONCETA (ONTINYENT)** Actuacions en zones periurbanes. Millorem l'entorn més pròxim

		DATOS IDENTIFICATIVOS SIGPAC	
		Provincia: AL HUELVA Municipio: 186 - ONTINYENT Alquería: 0 Zona: 0 Parcelas: 140	
Coordenadas UTM del área: Fecha de validación de la foto del territorio de la parcela: 06/02/12 Fecha de la cartografía Caballería (C): 05/06/2011	Fecha de validación de la foto del territorio de la parcela: 06/02/12 Fecha de la cartografía Caballería (C): 05/06/2011		
N. TOTAL: 100000 N. ACTUAL: 100000 DATUM: UTM ESCALA: 1:1500	Fecha de impresión: 30/10/2013 Estado aproximado de impresión: 1:1500		

ORTOFOTOFY Y PARCELARIO SUPERPUESTO.

ESCALA: **1:1500** FECHA DE IMPRESIÓN: **30/10/2013**

Zonas ejecutadas en 2012 i 2013

Zona ejecutada en 2013

VERSÍO Octubre 2013
PÁGINA 1

ZONA D'ACTUACIÓ **POU CLAR GALINDO (ONTINYENT)** Actuacions en zones periurbanes. Millorem l'entorn més pròxim

		DATOS IDENTIFICATIVOS SIGPAC	
		Provincia: AL HUELVA Municipio: 186 - ONTINYENT Alquería: 0 Zona: 0 Parcelas: 17 Parcelas: 140	
Coordenadas UTM del área: Fecha de validación de la foto del territorio de la parcela: 06/02/12 Fecha de la cartografía Caballería (C): 05/06/2011	Fecha de validación de la foto del territorio de la parcela: 06/02/12 Fecha de la cartografía Caballería (C): 05/06/2011		
N. TOTAL: 100000 N. ACTUAL: 100000 DATUM: UTM ESCALA: 1:1500	Fecha de impresión: 30/10/2013 Estado aproximado de impresión: 1:1500		

Zona ejecutada en 2013

VERSÍO Octubre 2013
PÁGINA 1

ZONA D'ACTUACIÓ **L'ESTACIÓ (ONTINYENT)** Actuacions en zones periurbanes. Millorem l'entorn més pròxim

ZONA 1 9 Fraxinus ornus 6 Quercus faginea
ZONA 2 9 Fraxinus ornus 15 Quercus faginea
TOTAL: 38 (Plantats entre 2012 i 2013)

Zonas ejecutadas en 2012 i 2013
 Zona pendent d'execució

VERSÍO Octubre 2013

6. "L'HOMME QUI PLANTAIT DES ARBRES" de Jean Giono

"Perquè el caràcter d'un ésser humà revela qualitats realment excepcionals, cal tenir l'oportunitat de poder observar com actua al llarg de molts anys. Si els seus actes estan desprovistos de qualsevol mena d'egoisme, si el principi que els dirigeix és una generositat sense conyuntura, si no els inspira l'afany d'obtenir recompenses d'enllaç i si, a més, ha deixat una empremta visible en el món, és que ens trobem, sense cap marge d'error, davant d'un caràcter inoblidable."

"Tot hauria canviat. Fins i tot l'aire. En comptes de les ventades seques i brutes amb què m'hauria trobat mitany, ara disfruïa una brisa carregada d'aromes. Deixava arribar un soroll semblant al de l'aiguana: era la remor del vent en el bosc. Però el més sorprenent de tot va ser sentir el soroll de l'aiguana que quedava sobre una bassa. Vaig recore que hi haurien fet una font, que tenia un bon doll, i el que més en va commoure va ser que hi haurien plantat a la vora un til·ler, que ara devia tenir uns quatre anys i estava en plena floració, símbol incontestable d'una renovació."

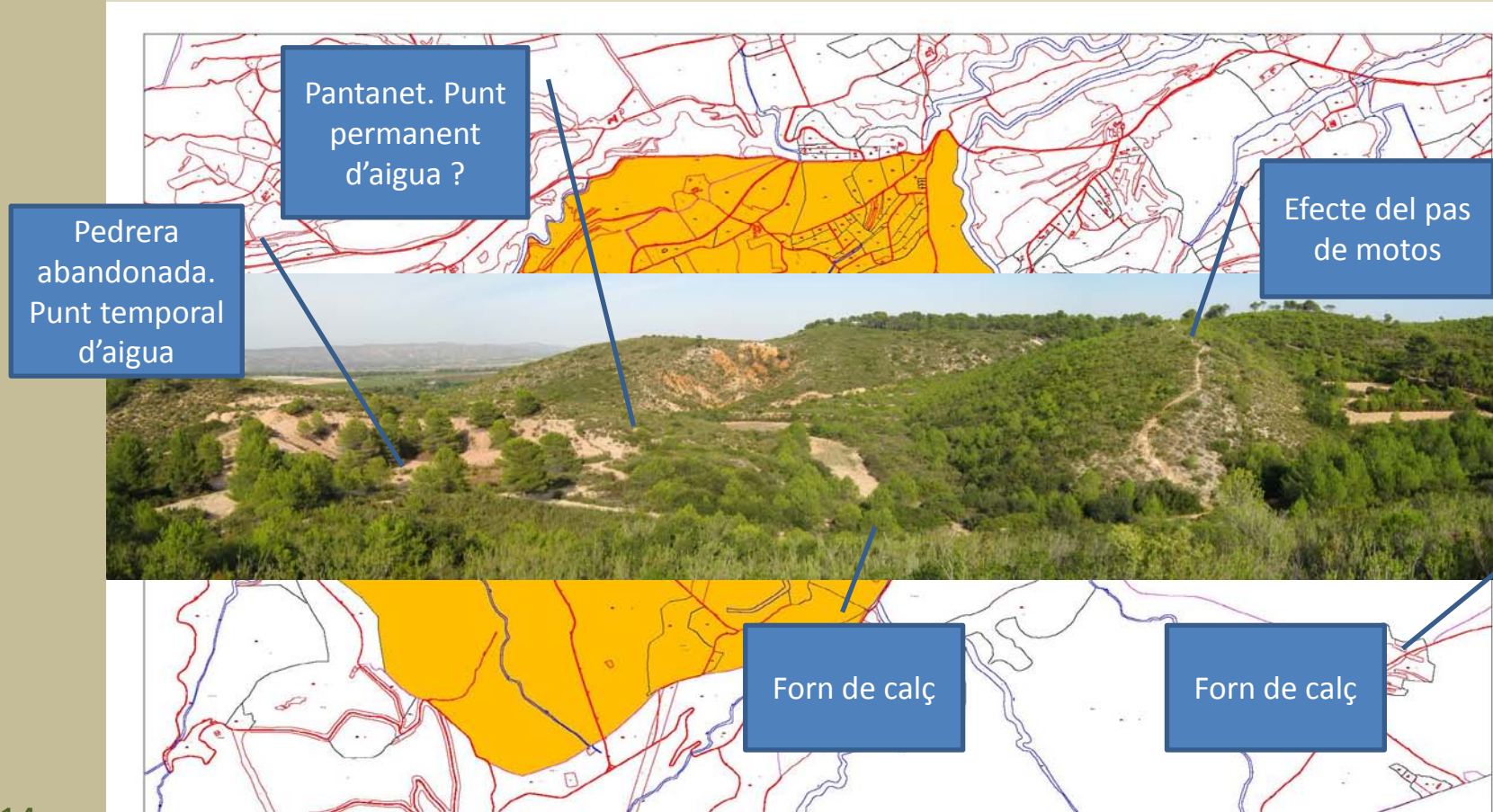

En una comarca erma, deshabitada i inhòspita de la Provença, un pastor solitari planta arbres, milers d'arbres. Aquesta és la història d'Elzéard Bouffier, un home silenciós de muntanya que, sense que ningú en sàpiga res i sense esperar cap reconeixement a canvi, transforma el paisatge que l'envolta. De llavor en llavor i de planter en planter. Cada dia, durant totes les hores de llum, i mentre el país es debat en la primera guerra mundial, i després en la segona, ell continua plantant arbres incansablement, fins a cobrir tota la muntanya de verdor i canviar per sempre la vida de tots els habitants de la regió.

L'HOMME QUE PLANTAVA ARBRES
Jean Giono

7. CUSTÒDIA DEL TERRITORI

7. CUSTÒDIA DEL TERRITORI

1989-2014

25è. ANIVERSARI

8. CAMPANYA DE REFORESTACIONS 2013-2014

CAMPANYA DE REFORESTACIONS 2013-2014

8. CAMPANYA DE REFORESTACIONS 2013-2014

CAMPANYA DE REFORESTACIONS 2013-2014

MARFULLS (<i>Viburnum tinus</i>)	167
SAVINES (<i>Juniperus phoenicea</i>)	161
ROSERS (<i>Rosa canina</i>)	87
ROURES (<i>Quercus faginea</i>)	68
FREIXES DE FLOR (<i>Fraxinus ornus</i>)	68
CARRASQUES (<i>Quercus ilex</i> ssp. <i>ballota</i>)	66
ARANYONERS (<i>Prunus spinosa</i>)	50
GARGULLERS (<i>Crataegus monogyna</i>)	10
SERVERES (<i>Sorbus domestica</i>)	2
ULLASTRES (<i>Olea europaea</i>)	1
LLIDONER (<i>Celtis australis</i>)	1

1989-2014

25è. ANIVERSARI

9. ESFORÇ COL·LECTIU

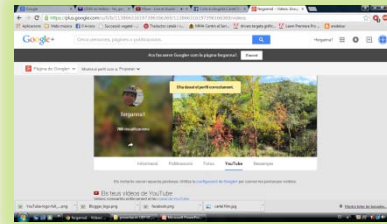

ESFORÇ COL·LECTIU

10. MÉS INFORMACIÓ

YouTube Canal ferganna1

<http://arrel-ecologista.blogspot.com.es/>

<http://recuperaciofloraautoctona.blogspot.com.es/>

<https://www.facebook.com/collaecologistalarrel.ontinyent?fref=ts>

<https://www.facebook.com/boscviu>

11. PROBLEMES. DIFICULTATS

Voluntariat. A vegades, poc fiable.

Afecció d'herbívors. **Ramat de cabres de La Replana.**

Silvicultura (brigades conselleria / brigades municipals).

Poda dels roures (bombers forestals).

Molta càrrega de treball.

Cal **regularitzar** el projecte davant de l'administració.

12. ADMINISTRACIÓ

“Todo se hace bien. Se están siguiendo los protocolos de actuación del PATFOR, así como informes de técnicos competentes, que cada vez saben más. MIMAMOS EL SUELO.”

(Declaracions a Ràdio Klara, Prog. Lliure Directe, 20/01/2015)

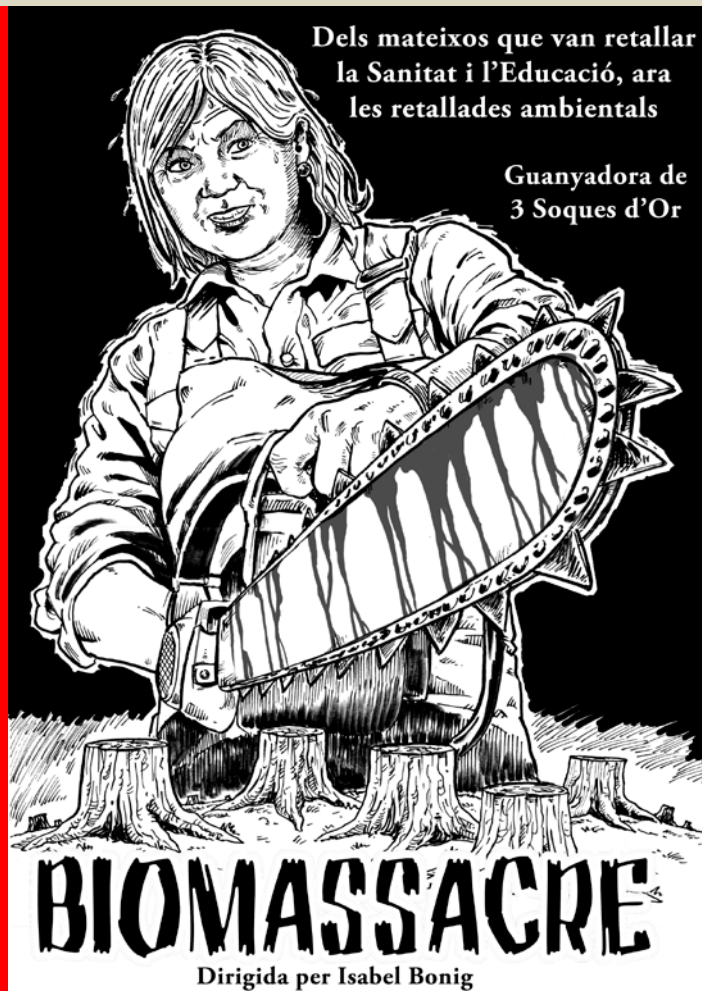
“Los de Agró llevan igual que hace 23 años cuando yo llegué a esta comunidad”

**EMILIO GONZÁLEZ LÓPEZ. Cap del Servei d'Ordenació i Gestió Forestal
(Declaracions a EcoAvant.com, gener 2015)**

CAMPANYA D'EXTRACCIÓ DE BIOMASSA FORESTAL

EN LA
TEUA
REALITAT,
ALS
MILLORS
ESPAIS
NATURALS

EL BÉ COMÚ
AL SERVEI DE 4
AMICS

EN UN
INICI,
ES
TRACTAVA
DE
BIOMASSA
FORESTAL
RESIDUAL

GRÀCIES

*El futur és nostre
i està tot per fer*

2015: L'ANY DEL CANVI

1989-2014

25è. ANIVERSARI